Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

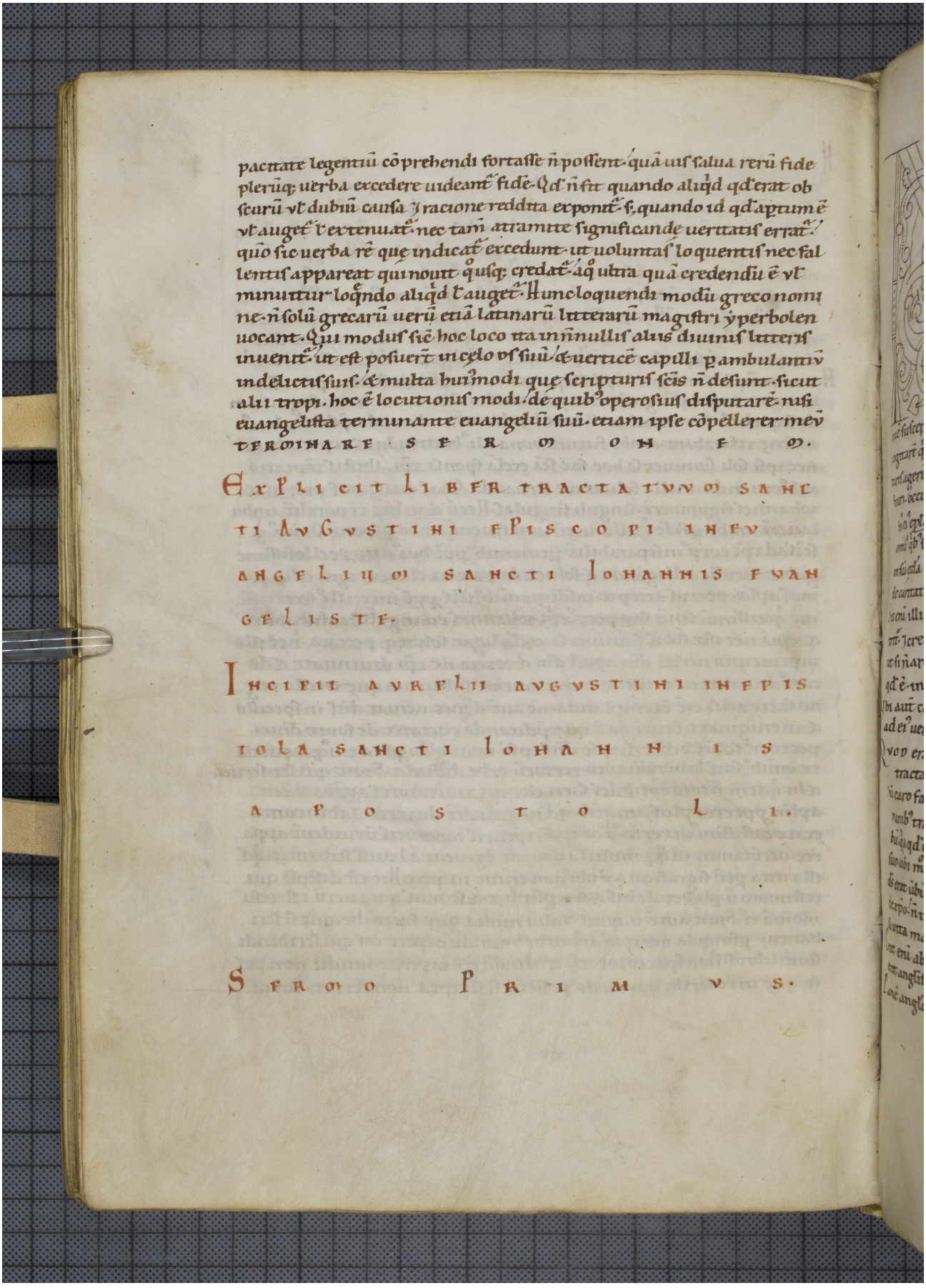

pactate legentiū cōprehendi fortasse n̄ possent. quā uis salua rerū fide pleriq; uerba excedere uideant fidē. Qd' n̄ fit quando aliq̄d qd' erat obscurū vt dubiū causa ꝛ racione reddita exponat̄ ſ; quando id qd' aptum ē vt augeat̄ t extenuat̄ nec tam attramite significande ueritatis erret. quō sic uerba rē quę indicat̄ excedunt. ut uoluntas loquentis nec fallentis appareat qui nouit q̄usq; credat. aq̄ ultra quā credendū ē vt minuatur loq̄ndo aliq̄d t'auget. Hunc loquendi modū greco nomine. n̄ solū grecarū uerū etiā latinarū litterarū magistri ỳperbolen uocant. Qui modus sic hoc loco tam in nullis aliis diuinis litteris inuenit̄ ut est posuerit̄ in celo os suū. & uertice capilli p ambulantiū in deliciis suis. & multa huiusmodi quę scripturis scīs n̄ desunt. sicut alii tropi. hoc ē locutionis modi. de quib⁹ operosius disputare. nisi euangelista terminante euangeliū suū. etiam ipse cōpellerer. mev

TERMINARE SERMONEM.

EXPLICIT LIBER TRACTATVUM SANCTI AVGVSTINI EPISCOPI IN EVANGELIVM SANCTI IOHANNIS EVANGELISTE.

INCIPIT AVRELII AVGVSTINI IN EPISTOLA SANCTI IOHANNIS APOSTOLI.

SERMO PRIMVS.